

Sygn. akt **IC 1744/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 343.206,91 zł (trzysta czterdzieści trzy tysiące dwieście sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2015r. r. do dnia zapłaty oraz kwotę 24.378 zł

(dwadzieścia cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 1744/15

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 343.206,91 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2015r.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż zawarł ze szpitalem umowę dostawy leków i dostarczył zamówiony towar, jednak do chwili obecnej szpital nie uregulował należności, mimo wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 29 lipca 2015r., wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w Płocku, zasądzono powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości; wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobne byłoby zawarcie ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 12 równych miesięcznych rat i obciążenie powoda kosztami procesu, ewentualnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową placówki. Podał, iż roszczenie powoda jest uzasadnione, jednak opóźnienie w realizacji zapłaty nie jest przez niego opóźnione, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. Jego wymagalne zadłużenie stale się powiększa i obecnie wynosi ponad 39 mln zł.

Na rozprawie w dniu 12 listopada 2015r. pełnomocnik powoda nie wyraził zgody na rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 stycznia 2014r. strony zawarły umowę dostawy leków do apteki szpitalnej. Mocą tej umowy powód zobowiązał się dostarczać towar sukcesywnie w terminie 3 dni roboczych od otrzymania zamówienia, zaś pozwany

regulować należności w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury wg ceny zgodnej z cenami jednostkowymi netto, określonymi w załączniku do umowy wraz należnym podatkiem VAT (v. umowa dostawy k.29-33). Spółka wywiązała się z umowy i dostarczyła pozwanemu zamówione produkty , następnie wystawiła faktury na łączną kwotę 298.582,16 zł (v. faktury k.34-152). Pozwany jednak nie zapłacił umówionej należności (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 3 lipca 2015r. powód wezwał szpital do zapłaty przedmiotowej kwoty, załączając saldo należności (v. wezwanie do zapłaty k.12-14).

Pozwany nie reguluje zobowiązań, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na pokrywanie należności; obecne jego zadłużenie wynosi ponad 39 mln zł (v. okoliczność przyznana przez pozwanego). Na koniec 2014r. szpital poniósł stratę finansową w wysokości ponad 9 mln zł, na koniec marca 2015r. strata ta wynosiła ponad 6 mln zł (v. rachunek zysków i strat k. 163).

W szpitalu działają 22 oddziały oraz stacja dializ, 36 poradni specjalistycznych i zakłady diagnostyczne (v. dokumenty dotyczące struktury szpitala k.165-167).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci : umowy dostawy (k.29-33), faktur wystawionych przez powoda (k.34-152), wezwania do zapłaty (k.12-14), rachunku zysków i strat (k. 163), dokumentów dotyczących struktury szpitala (k.165-167).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz – zgodnie z art. 505 § 1 kpc utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowę dostawy, zatem zgodnie z art. 605 kc na odbiorcy ciąży obowiązek zapłaty ceny za dostarczony mu towar.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu dostarczenia zamówionych leków, ani też okoliczności, że należności za dostarczone produkty nie uiścił.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Odsetki ustawowe, liczone od daty upływu terminu płatności poszczególnych faktur do dnia wniesienia pozwu wyniosły łącznie 44.624,75 zł.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 kpc wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody; rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Okoliczność rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Długi pozwanego wynoszą ponad 39 mln zł i taki stan rzeczy utrzymuje się od kilku lat. Pozwany nie wskazał, z jakiego źródła będą pochodziły pieniądze na spłatę proponowanych rat. W ocenie sądu, nie jest prawdopodobne, by szpital był w stanie spłacić przedmiotową należność w ratach. Rozłożenie zaś zadłużenia na raty- bez wiarygodnej możliwości ich zapłaty- godzi w uzasadniony interes powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się : opłata od pozwu (17.161 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (7.200zł – wg § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc. Kłopoty finansowe pozwanego nie stanowią bowiem szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, toczy się przeciwko niemu wiele postępowań cywilnych odnośnie zadłużenia, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.